

succulenta

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

Rebutia fröhlichiana Rausch spec. nov.

Foto: Rausch

54STE JAARGANG
NO. 12
DECEMBER 1975

Rebutia (Aylostera) fröhlichiana Rausch spec. nov.

Simplex, globosa, ad 25mm diametens, viridis; costis 13-14, recte adscendentibus vel palum tortis, in gibberes 3mm longos et latos, rotundos, verrucosos divisos; areolis ovalibus, ad 2mm longis, albo-tomentosis; aculeis marginalibus ca.11, ad 5mm longis, circa corpus contextis, setosis, vitreo-albis ad flavidis fusco-acuminatis et basi incrassata fuscis; aculeis centralibus 1-2, ad 5 mm longis, fuscis ad nigris, validioribus et partim subarcuatis.

Floribus lateralibus, 30mm longis et 25mm diametentibus; ovario et receptaculo roseo, squamis fuscis, pilis et setis albis tecto; phyllis perigonii exterioribus lanceolatis, violaceo-roseis, medio-clare-fusco-striatis; phyllis perigonii interioribus spatulatis ad acutis, aurantiacis; fauce 15mm longa, 5mm eius cum stylo connata, rosea; filamentis flavidis, basi violaceo-roseis, stylo et stigmatibus (4) viridibus.

Fructu globoso, 3mm diametente, pilis et setis albis tecto.

Seminibus globose-mitraeformibus, 1mm diametentibus, nigris, tunica arillosa reliqua paululum tectis, hilo magno basali.

Patria: Bolivia, Cinti meridionalis apud Yuquina, 3.200m alt.

Typus: Rausch 649 in Herbario Städt. Sukkulentsammlung Zürich.

Onvertakt, kogelvormig, tot 25 mm doorsnee; ribben 13-14, recht of iets gedraaid, verdeeld in 3 mm lange en brede, ronde wratachtige knobfels; areolen ovaal, tot 2 mm lang, witviltig; randdorens ca 11, tot 5 mm lang, rond het plantelichaam gevlochten, borstelig, glasachtig wit tot geelachtig met bruine punt en verdikte bruine basis; middendorens 1-2, tot 5 mm lang, donkerbruin tot zwart, iets krachtiger en deels iets gebogen.

Bloemen aan de zijkant verschijnend, 30 mm lang en 25 mm in doorsnee; vruchtbeginsel en bloembuis rose met donkerbruine schubben, witte haren en borstels; buitenste bloemblaadjes lancetvormig, violette met lichtbruine middenstreep; binnenste bloemblaadjes spatelvormig tot puntig, oranje; keel 15 mm lang, waarvan 5 mm vergroeid met de stamper; meeldraden geelachtig met violette base; stamper en stempels (4) groen.

Vrucht kogelvormig, 3 mm doorsnee, met witte haren en borstels.

Zaden kogelvormig - mutsvormig, 1 mm doorsnee, zwart, met weinige huidresten bedekt en met een grote, basale navel.

Vindplaats: Bolivia, Zuid-Cinti, bij Yuquina op 3200 m.

Type Rausch 649, in het herbarium van de Städt. Sukkulentsammlung Zürich.

Deze kleine Aylostera groeit met verscheidene Rebutiatypen samen op één plaats, iets wat zich in Zuid-Bolivia en Noord-Argentinië vaker voordoet. Vaak komen daar 5 tot 7 verschillende typen samen voor zonder te hybridiseren. Deze soort wordt gekenmerkt door zijn borstelige, witte randdorens, de zwarte middendorens en de kleine, oranje bloemen, die ook een rose rand kunnen hebben.

Ik noem deze soort naar Alfred Fröhlich, gedurende lange jaren de „motor“ van de schweizer Kakteengesellschaft

Succulentensafari in Kenia en Tanzania (IX)

FRANS NOLTEE

Nog wat verder naar het zuiden vonden we vlak langs de hoofdweg o.a. **Caralluma turneri** met zijn kleine hangende bloempjes. Er komt een **Caralluma** onder deze naam in de verzamelingen voor die in werkelijkheid **C. priogonium** is. Dit is een vrij begrijpelijke vergissing, aangezien de planten in vegetatieve toestand heel moeilijk van elkaar te onderscheiden zijn. De bloemen van

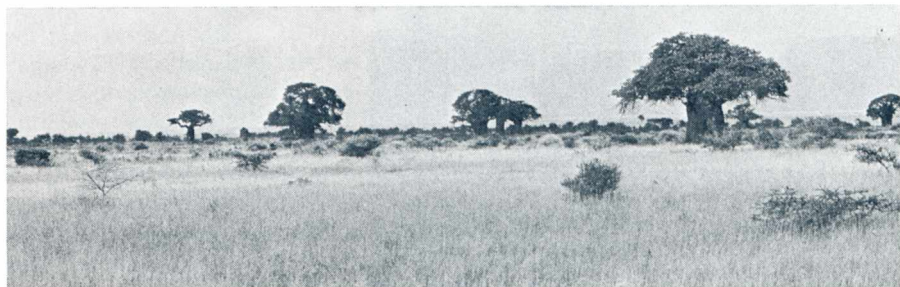
Momordica rostrata

Foto Noltee

laatstgenoemde soort zijn echter heel anders, doordat de 5 bloemslippen in een horizontaal vlak zijn uitgespreid.

Op dezelfde plaats groeide **Momordica rostrata**, een interessante soort met een verdikte stamvoet, die we al eerder bij het Magadimeer hadden ontmoet. Op de foto is goed te zien hoe deze planten zich handhaven tussen rotsblokken, in een overigens door het vee volkomen kaal getrapte strook langs de weg.

Na de grens met Tanzania gepasseerd te zijn begaven we ons op weg naar het Manyarameer. Op weg daarheen maakten we voor de eerste keer kennis met de olifant onder de planten zoals Prof. de Wit hem noemt. Deze **Baobab** of Apenbroodboom (**Adansonia digitata**) kan inderdaad reusachtige afmetingen bereiken, tot 18 m hoog en met een stamomvang van soms meer dan 25 m! Aanvankelijk is het een mooie slanke boom met een grijsgroene stam, maar bij het ouder worden neemt hij steeds meer in omvang toe zonder nog veel hoger te worden. Het resultaat is een boom die tegelijk wanstaltig en hoogst indrukwekkend is. Deze Baobab is karakteristiek voor grote delen van de savannen in tropisch en deels ook subtropisch Afrika; hij komt echter ook

Landschap bij het Manyarameer met Baobabs

Foto Hallmann

Adansonia digitata

Senecio stapeliaeformis var. *minor*

vaak in de kustgebieden voor. Zo'n 8 maanden per jaar is hij bladerloos. In die tijd verschijnen de grote witte bloemen, die aan een 50 cm lange steel hangen en die vooral door honingvogels en vleermuizen bestoven worden. Aan de tot een halve meter lange vruchten, die er in het begin uitzien alsof ze met een biljartlaken zijn bespannen, dankt de plant zijn naam van Apenbroodboom. Of apen inderdaad eten van deze vruchten met hun houtige wand en zurige vruchtmoes waarin de zaden gebed zitten, weet ik niet. Wel is zeker dat de mens ongeveer alle delen van deze boom gebruikt voor de meest uiteenlopende doeleinden. Door de harde vruchtwand duurt het natuurlijk erg lang voor de zaden vrijkomen, zodat ze jarenlang kiemkrachtig moeten blijven. Dit klopt ook wel met mijn eigen ervaringen, want ik heb wel eens zaailingen van deze soort zien ontstaan uit zaden die ik drie jaar tevoren had gezaaid. Hoewel de Baobab er min of meer uitziet als een normale boom, zit er toch maar erg weinig hout aan. Onder de dunne bast bestaat hij voornamelijk uit een soort sponsachtig weefsel. Daarin kunnen reusachtige hoeveelheden water worden opgeslagen, zodat hij wel terecht als succulent beschouwd wordt.

In de omgeving van onze eerste Baobab vonden we ook wat nederiger vetplanten. Behalve *Cissus cactiformis* o.a. ook de afgebeelde *Senecio stapeliaeformis* var. *minor*, die vroeger onder de naam *S. gregorii* bekend stond.

(wordt vervolgd)

December/januari-allerlei

Nog steeds verkeert onze verzameling in een ruststadium. U hebt misschien bij uw *Aporocactus flagelliformis* al wel een eerste minuscuul rood pluisje ontdekt, dat dan later uit zal groeien tot een werkelijke knop en nog later tot een prachtige bloem, maar de plant zelf is nog in (schijnbare) rust. Nevelen is het enige dat u mag doen en dan alleen nog op zonnige dagen. Dat geldt, zo u weet, ook voor de andere cactussen. De geënte exemplaren bovendien een geringe hoeveelheid water geven op het schoteltje, zodat het onderste deel van de potinhoud, dus het onderste grondlaagje, een beetje vochtig wordt of blijft. Bij zaailingen ligt het iets anders. Zaailingen hebben in het algemeen gesproken nog niet zo'n uitgebreid wortelgestel, zodat zij meestal niet in staat zijn om het kleine beetje water dat zich onderin de pot of bak in de enigszins vochtige grond bevindt, tot zich te nemen. Bovendien zijn vele soorten, die niet zo snel groeien of nog niet „grootgegroeid” zijn (met excuses aan Japie) nog te klein van omvang om een langdurige droogteperiode goed te doorstaan.

We moeten daarom trachten de zaailingen, zowel van de cactussen als van de andere vetplanten, in de winter min of meer aan de groei te houden. Dat wil niet zeggen dat u ze dan maar net zo vochtig moet houden als in de zomer. Ze zouden dan, als ze al niet wegrotten, uitgroeien tot slappe, lichtgroene of gele wangedrochten. Neen, we moeten trachten een middenweg te bereiken tussen verdrogen en blijven doorgroeien. Dat is geen gemakkelijke zaak. U moet daarbij voorts bedenken dat uw zaailingen beslist eerder de geest geven door te veel water dan door te weinig. Indien u dat goed voor ogen houdt en er tevens voor zorgt dat de zaailingen wat warmer staan ($\pm 15^{\circ} \text{C}$) dan de rest van de verzameling en dat zij in ruime mate verse lucht tot hun beschikking hebben, dan bent u al een eind in de goede richting.

vervolg op blz. 232

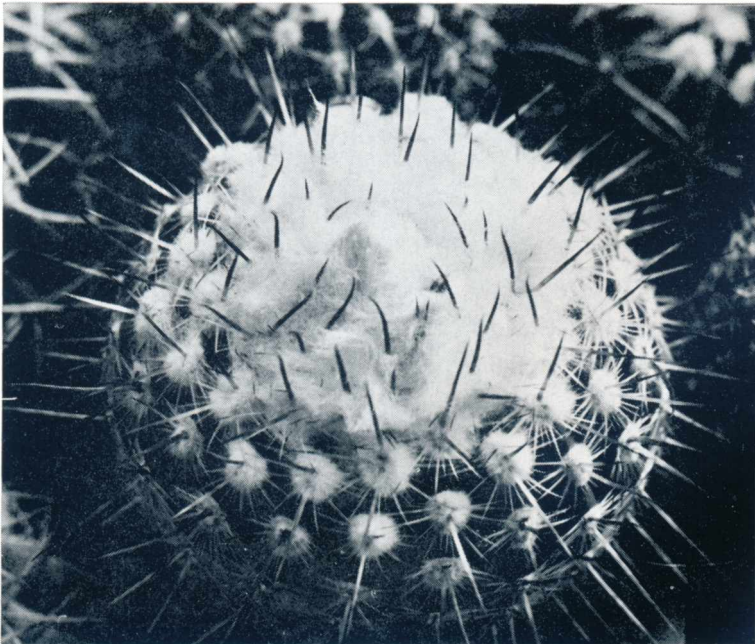
Wigginsia macrogona

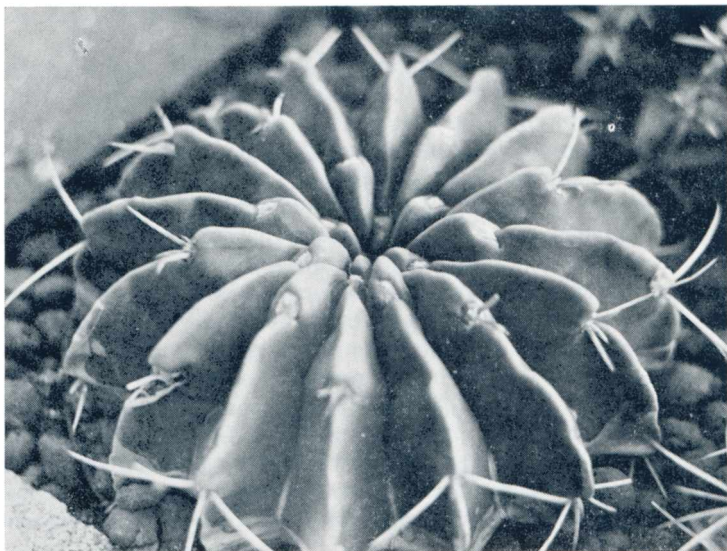
Houden wij ons aan de systematiek van Buxbaum, dan mogen we deze plant ook *Notocactus macrogonus* noemen, terwijl ook de om prioriteitsregels ongeldige naam *Malacocarpus* in vele verzamelingen voorkomt. Toch geeft deze laatste naam een duidelijk kenmerk van de plant, want hij betekent vertaald: met zachte vruchten. Enkele maanden immers na de bloei ziet men uit de schedelwol een meestal roze, zachte vrucht te voorschijn komen, die korte tijd later verdroogt en uit elkaar valt, waarna de zaden via de gootjes tussen de ribben naar de grond rollen. Vele *Wigginsia*'s zijn zelffertil, zodat aan de basis van de plant dikwijls zaailingen staan.

De onderhavige plant wijkt wel wat af van de meer gangbare soorten; de ribben zijn erg diep, terwijl het aantal areolen per rib slechts 2 bedraagt. Ondanks zijn diameter van plm. 8 cm maakt hij nog geen aanstalten om wol in de top te vormen.

De verzorging van dit geslacht stelt ons niet voor problemen, zelfs importplanten acclimatiseren vrij gemakkelijk. In de zomer verlangen zij een ruime watergift, terwijl zij een beetje vocht in de winter ook wel op prijs stellen.

ONGEREGELD

Teksten en foto's: J. Theunissen, Vierschaarstraat 23, Oud-Gastel.

maar wel **GOED**

Wigginsia horstii

Een van de juweeltjes die de laatste jaren gevonden zijn. Hoewel de plant bij mijn weten nog niet officieel beschreven is, is hij in ruime mate verspreid onder de bovenstaande naam, welke men niet moet verwisselen met *Notocactus horstii*.

Zoals goed te zien is op de foto maakt de plant een zeer sterke wolschedel, die bijna aan een cephalium doet denken. Door deze wol steken in de nieuwgroei de bijna zwarte middendoorns sterk contrasterend naar buiten. Naderhand worden de wollige areolen kaal. De variëteit *juvenaliformis* heeft veel kortere doorns.

Terwijl bij andere *Wigginsia*'s de doorbrekende bloemknoppen veelal licht- tot donkerbruin zijn en hun aanwezigheid al snel verraden, wil het bij deze plant wel gebeuren, dat de geelwitte knop ons plotseling door zijn aanwezigheid verrast. De bloem, die als bij andere *Wigginsia*'s zeer sterk doet denken aan de bloemen van het geslacht *Notocactus*, is niet erg groot. Als gevolg van de witte wol valt hij voornamelijk op door het kleine stempeltje, dat nauwelijks lobben heeft, die evenwel niet violet zijn gekleurd, zoals bij de meeste andere soorten, doch geel-oranje. Bij deze sterk wollige soorten voorzichtig zijn met vocht op de schedel.

Veel zon is er in het algemeen in de winter niet, maar als u de zaailingen ook nog zodanig kunt opstellen, dat zij van ieder sprankje zonneschijn dat er is, kunnen profiteren, hebt u de beste omstandigheden geschapen om ze heel-huids de winter door te loodsen. Het watergeven gebeurt ook hierbij steeds vanaf de onderzijde van de potjes, bakjes of schalen. Gebruik regen-water, gedemineraliseerd water, desnoods gesmolten sneeuw of dooiwater uit de koelkast en breng dat water op een temperatuur van 25 à 30° C. Plaats de potjes, bakken, schalen in een ondiepe, vlakke schaal o.i.d. en giet een laagje van het verwarmde water in die schaal, zodat de onderkanten van de potjes enz. met zaailingen ongeveer 2 cm in het water staan. Geef ze een kwartiertje de tijd om water op te zuigen via de drainage-gaatjes en zet ze dan weer terug op hun plaats. Bemerkt u dat er weinig of geen water opgenomen is (het laagje water in de schaal is nog even hoog, of de potjes e.d. zijn niet merkbaar zwaarder geworden), laat ze dan nog wat langer staan. Dit proces van watergeven aan zaailingen moet u eens per 2 à 3 weken herhalen. Ook het nevelen van deze kleine plantjes mag niet nagelaten worden. Het is verstandig aan het (\pm 40° C warme) nevel-water een tabletje Superol per liter toe te voegen om alg- en schimmelvorming te voorkomen. Het kan geen kwaad als u Superol ook aan het water in de schaal toevoegt. Bemerkt u, ondanks uw goede zorgen, toch op een kwaad moment dat er zaailingen wegvallen, dan zult u subiet maatregelen moeten nemen om niet in korte tijd alles te verliezen. Als er een enkel plantje wegvalt is dat nog geen reden voor paniek, zeker niet als het plantje verdroogd blijkt te zijn. Dan kunt u de zaak wel weer in het reine brengen door voorzichtig een beetje water te geven op de bovenomschreven wijze. Rotten er echter diverse tegelijk weg in elkaars onmiddellijke omgeving, dan is dat in vele gevallen te wijten aan draadschimmels, die sluwe, achterbakse belagers van onze zaailingen; je bemerkt ze pas als ze al een deel van je geduldig opgefokte plantjes vermoord hebben.

Er zit in zo'n geval niets anders op dan alle zaailingen uit de aangetaste pot uit de grond te halen. Het beste kunt u dat doen door de pot op zijn kant te leggen en boven een krant o.i.d. de hele zaak er uit te halen, of met een lepeltje de plantjes uit de bak of schaal te scheppen, zonder de worteltjes te beschadigen. Nu moeten de nog gezonde plantjes zeer zorgvuldig van de rest gescheiden worden en pijnlijk nauwkeurig van alle grond ontdaan worden, desnoods door ze in een bakje met lauw water, of onder de kraan (ook met lauw water) af te spoelen. Daarna goed laten drogen in de buurt van de kachel of centrale verwarming, zonder ze te laten **verdrogen**.

Alle aangetaste, besmette grond in de vuilnisbak en beslist niet op de eventuele composthoop; de sporen zouden dan in uw toekomstige potgrond terecht komen.

Nu de plantjes weer poten in verse, gezonde en licht vochtige grond. We plaatsen ze nog niet in de zon, voor zover die al aanwezig zou zijn, doch wel op een warm en licht plaatsje. Na een weekje zullen ze zich wel weer van de klap hersteld hebben en kunnen ze hun oude plaats weer innemen.

Bij de behandeling of verzorging van succulenten-zaailingen in de winter, moet u wel bedenken dat het is als met mensen-baby's: ze kunnen meer verdragen dan u wel denkt. Vandaar nogmaals de raad om het watergeven, dus het werkelijk vochtig houden van zaailingen, niet te overdrijven. Met name als u niet de mogelijkheid hebt om ze voldoende warm en licht te zetten, moet u erg voorzichtig zijn.

Nogmaals: bestrijdingsmiddelen

Een kort weerwoord naar aanleiding van de reacties op mijn artikel in het maandblad van mei 1975.

Als Dr. Sperna Weiland voor de gevolgen van de aanbevolen bestrijdingsmiddelen waarschuwt is dat zeker op zijn plaats; ik ken de gevaren en heb daarom ook duidelijk gesteld „bij het verstuiven gasmasker op en handschoenen aan, verder de aanwijzingen op de verpakking zo goed mogelijk opvolgen”.

Wat de ervaren gebruikers betreft - loonsproeiers e.d. - die door deze middelen overleden of invalide geworden zijn, wil ik slechts opmerken dat het me vaak verwondert dat er niet nog veel meer slachtoffers onder hen vallen, gezien de nonchalance waarmee zij vaak omgaan met de allergiftigste bestrijdingsmiddelen.

Dhr. Theunissen schrijft dat mijn artikel voorbij schiet aan degenen die dit het hardst nodig hebben, en wel degenen die niet in het bezit zijn van een kas. Wel, het is nooit mijn bedoeling geweest voor die categorie een artikel te schrijven en wel om de eenvoudige reden dat ik op dit gebied geen ervaring genoeg bezit en hen daar dus een slechte dienst mee zou bewijzen.

Trouwens, ik dacht dat uit de strekking van mijn artikel duidelijk genoeg bleek dat dit voornamelijk voor de kasbezitters was bedoeld. De genoemde Temik - die volgens hem op het ogenblik alleenzaligmakend schijnt te zijn - werd mij door oudere en gerenommeerde liefhebbers aanbevolen, en wel omdat de gewone middelen niet voldeden. Dat een wat grotere verzameling cactussen en/of vetplanten zonder het gebruik van deze sterk giftige middelen niet vrij te houden is van ongedierte, is een algemeen aanvaard begrip.

Zeker deel ik niet de mening van de heer Theunissen als het gaat om een aantasting van spint; ieder die hiermee ooit te maken heeft gehad zal daar ook anders over denken en zeker niet wachten tot deze plaag - hopelijk uit zichzelf - verdwijnt; integendeel direct naar een afdoend middel grijpen.

Wat mezelf betreft, als het er om gaat mijn verzameling vrij te houden van ongedierte, dan neem ik elk middel te baat dat zijn waarde heeft bewezen. Voldoet dit middel, dan geef ik dat graag door aan anderen, die mogelijk met eenzelfde probleem worstelen; we willen tenslotte toch allemaal graag een verzameling opbouwen die vrij is en blijft van ongedierte?

Dat ik misschien wat erg veel nadruk leg op een wat vochtiger atmosfeer in de kas, komt waarschijnlijk omdat ik een aantasting van spint heb onderzonden en van de gevolgen daarvan ben geschrokken. Of aan mijn kweekwijze iets mankeert kan ik moeilijk zelf beoordelen; ieder die mijn verzameling kent, kan u daarover beter inlichten!

Nog enkele kleinigheden: dat Rebutia's bij de meesten van ons zwak zouden zijn, lijkt mij te berusten op een foutieve kweekwijze en dat ze juist daardoor meer gevoelig voor spint zouden zijn, geloof ik evenmin.

Hoe beter ze in conditie zijn en hoe sappiger, hoe aantrekkelijker voor spint. Nee, het weekvlezige van deze planten speelt hierbij een rol en niet de conditie waarin ze verkeren.

Dat zand van 5 graden niet kouder lijkt dan turf van 5 graden is wel spits opgemerkt en kan zo de indruk wekken dat het onverschillig is op welke substantie we de potten plaatsen. Maar als u doorgegroeiende planten eens bekijkt, dan zult u het verschil tussen planten op scherp zand en planten op gewone tuingrond wel duidelijk zien; dat zult u echter eerst even moeten proberen.

Overigens heb ik vastgesteld dat er, ondanks het gebruik van de genoemde bestrijdingsmiddelen, nog heel wat spinnen, pissebedden en andere insecten in mijn kas leven; laten we de zaak vooral niet overdrijven!

Dan nog even de reactie van mevrouw Eerbeek. Ik ben er eerlijk gezegd helemaal niet zo van overtuigd dat het gebruik van alléén Temik op den duur afdoende zal blijken te zijn. Zelf gebruik ik afwisselend vier verschillende soorten bestrijdingsmiddelen, waarvan Temik wel het meest giftig is.

Maar ook zij handelt dus op advies van een wel uiterst deskundig liefhebber, wiens unieke verzameling waarschijnlijk zo perfect is geworden door een juiste kweekwijze, gekoppeld aan het juiste gebruik van de door hem toegepaste bestrijdingsmiddelen.

Ik neem verder aan dat mevr. Eerbeek genoeg gezond verstand bezit om ervoor te zorgen dat de door haar gebruikte zoutstrooier niet in het bezit van kinderen kan komen.

Dan nog dit: „de redactie en met hen vrijwel alle succulentieliefhebbers raden het gebruik van dergelijke giftige middelen met klem af”.

Als de redactie daar de vensterbankliefhebbers mee bedoelt, geloof ik dat dit inderdaad juist is; wat de kasbezitters betreft zou een enquête hierover mogelijk wel een ander beeld kunnen opleveren.

Wat stelt Walter Haage in zijn boek: „Schöne Kakteen richtig pflegen?” Jawel, contact- en zelfs systeemgif!

En Willy Cullmann in zijn werk: „Kakteen”? Eveneens systeemgif en wel in de hoogst toelaatbare concentratie, omdat het eenvoudig zonder deze bestrijdingsmiddelen niet meer gaat.

Ook Prof. Dr. E. Haustein in zijn werkje „Kakteen” - Lehrmeister Bücherei no. 870 - geeft precies dezelfde raad.

Nogmaals, als u de genoemde bestrijdingsmiddelen gebruikt, **neem dan alle op de verpakking aangegeven voorzorgsmaatregelen in acht.**

Meent u zonder te kunnen, dan des te beter; in beide gevallen wens ik u een plantenverzameling toe zonder de genoemde plagen!

P. Dekker,
St. Pieterstraat 27,
Middelburg.

Eén van de (overigens weinige) voordelen van het redacteurschap is, dat vrijwel terstond gereageerd kan worden op artikelen of ingezonden mededelingen. Zo ook hier.

In uw begeleidend briefje, mijnheer Dekker, schreef u dat u hoopte dat er geen redenen zouden zijn om uw reactie niet te plaatsen. Die redenen zijn er vanzelfsprekend in het geheel niet. Uw artikelen, of die nu gaan over onze planten of over een heet hangijzer als bestrijdingsmiddelen, zijn steeds zeer de moeite van het lezen waard. Dat wij (de redactie) daar soms ogenblikkelijk en zo hier en daar nogal fel op reageren is in uw ogen misschien wat overdreven. Bedenkt u dan echter wel dat het blad in handen van naar schatting zo'n 5000 mensen komt (de meelezers meegerekend). Het merendeel daarvan - en dat kunt u gevoeglijk wel schatten op 80%! - is volslagen leek op het gebied van bestrijdingsmiddelen. Vandaar onze steeds, tot vervelens toe, herhaalde ernstige waarschuwingen. Leest u overigens de laatste alinea van het maandallerlei in het oktober-nummer van „Succulenta” nog eens. De betreffende medieliefhebber, ook voor u een heel goede bekende, had wél ervaring en was wél op de hoogte van de hoge mate van giftigheid van Temik.

Een andere reden van het ons teweeststellen tegen het gebruik van vergiften is dat er nog zo weinig bekend is van de schadelijke nawerking van deze stoffen op de lange duur. U zult zich ongetwijfeld het roemruchte verleden van DDT herinneren. Kort na de oorlog werd dit middel voor alles en nog wat gebruikt en iedereen verkondigde dat het helemaal geen kwaad kon. Hebt u er enig idee van hoeveel schade dit wondermiddel aan het milieu aangericht heeft? Milieu-deskundigen weten het ook nog niet precies, maar wat zij er van weten is zo enorm alarmerend, dat DDT thans een verboden middel is.

Vooral mensen in de agrarische gebieden van ons land kunnen vrij gemakkelijk aan allerlei giftige bestrijdingsmiddelen komen die normaal in de landbouw nog steeds gebruikt (moeten?) worden. Dit is rondweg een reëel gevaar.

U kunt nu wel zeggen dat een verzameling niet vrij van ongedierte te houden is zonder deze giftige bestrijdingsmiddelen, maar met ons zijn werkelijk vrijwel alle medeliefhebbers tegenstanders van het gebruik van deze sterk giftige middelen. Dat het alléén te redden is met spinnetjes is ook een fictie, doch er bestaat toch altijd nog een middenweg. Niet alleen met huismiddeltjes, maar ook met zwak giftige of niet-giftige middelen zoals Derris, Basudine, Vapona- of Vlido-strips en allerlei andere middelen die voor particulier gebruik te koop zijn. Kijkt u er de prijscouranten van planten- en zaadhandelaars maar op na.

U schrijft dat mevrouw Eerbeek wel genoeg verstand heeft om ervoor te zorgen dat de beroemde (of beruchte) zoutstrooier niet in handen van kinderen kan komen. Ja, vanzelfsprekend heeft mevrouw Eerbeek voldoende gezond verstand, maar de kinderen - en daar gaat het om - niet op dit punt. Leest u er de krantenberichten maar eens op na!

Voorts bedoelt de redactie alle succulenteliefhebbers en niet alleen de huiskamerkwekers. En wat Haage, Cullmann en Haustein schrijven moet toch ook wel kritisch beoordeeld worden. Enkele jaren terug werd in boekjes voor amateur-tuinders ook nog Parathion, DDT en dergelijk tuig als alleenzaligmakend aangeprezen.

Dat u met nadruk wijst op het nemen van voldoende voorzorgsmaatregelen is prachtig, maar hebt u als particulier in een stad in een niet-agrarisch gebied al eens geprobeerd een goed masker te kopen? Alleen in de dumphandel kunt u (waarschijnlijk afgekeurde) legergasmaskers kopen. Geef mijn portie dan maar aan de bekende Fikkie!

In uw artikel hebt u naast Temik inderdaad ook andere middelen genoemd, doch wij blijven van mening dat het juist is om giftige en sterk-giftige middelen niet te propageren.

Trichocereus fulvilanus Ritter en nog wat

S. K. BRAVENBOER

In de jaren 1956-1962 heb ik diverse soorten cactuszaad welke Ritter naar Europa stuurde, uitgezaaid en de opgekomen zaailingen opgekweekt.

Hierbij waren behalve de vele bolcactussen zoals Copiapoa, Matucana, Horridocactus enz., ook verscheidene mooie Zuidamerikaanse Cereussoorten, waarvan ik er thans nog heel wat in de verzameling heb. Prachtige Haageocereussoorten (en-vormen), Cleistocactus, Espostoa, alle ook als zaailing beslist de moeite waard om te bekijken. Ook had ik er enkele Trichocereus-soorten bij, waaronder dan ook Trichocereus fulvilanus Ritter. De soort was toen nog niet beschreven, maar Ritter had er een veldnummer aan gegeven, nl. FR 263 en in 1957 heb ik deze soort uitgezaaid. De aardigheid van zo'n onbekend ding is altijd om te zien wat er uit zal komen.

Pas veel later heeft Ritter de plant beschreven en de publicatie van deze beschrijving staat in het Duitse tijdschrift „Kakteen und andere Sukkulanten“ jaargang 1962 in het oktobernummer, blz. 167. De planten komen voor in Noord-Chili in de streek die Taltal genoemd wordt en hebben een verspreidingsgebied van Chanäral tot El Cobre aan de Noord-Chileense kust. Verdere gegevens over de hoogte van de groeiplaatsen, van de grondsoort of samenstelling en andere bijzonderheden, zoals b.v. de plantensoorten met welke Trichocereus fulvilanus samengroeit, zijn niet gegeven en zijn ook verder nergens uit op te maken.

Hoewel ik weet dat dit eigenlijk een heel ander terrein is, nl. de wetenschap der plantengemeenschappen, wat uiteraard niet veel met het beschrijven van plantensoorten te maken heeft, geloof ik toch dat de meeste succulentenziekers en -beschrijvers te eenzijdig te werk gaan. Natuurlijk, het is geen kleinigheid om cactussen te gaan zoeken in onherbergzame streken, maar als men het toch gaat doen en dan naderhand wil gaan publiceren, verplicht men

zich dan toch eigenlijk wel om ook de omstandigheden ter plaatse goed waar te nemen.

Met die omstandigheden bedoel ik het klimaat, de grondsamenstelling en bodemgesteldheid en de omringende vegetatie. Heel goede voorbeelden van zulke waarnemingen kan men lezen in het zeer goede boek van Prof. W. Rauh, *Beitrag zur Kenntnis der Peruanischen Kakteenvegetation* (1958). U kunt dit uit onze bibliotheek lenen.

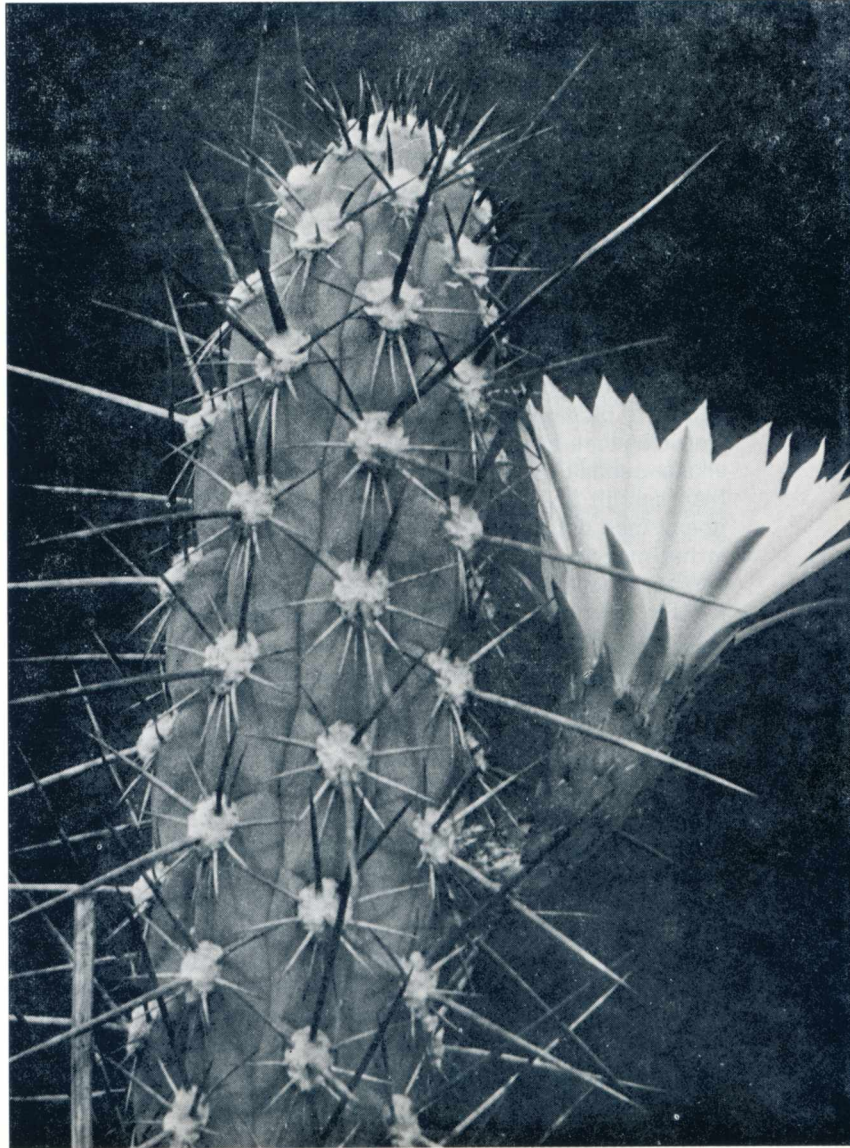
Nu wil ik beslist de heer Ritter niets verwijten en ik weet ook dat het zeer moeilijk is en lang niet voor ieder weggelegd om dit soort werk te doen, maar juist dit soort gegevens kan er toe bijdragen een beter inzicht te krijgen in onze succulente planten. Het is heel goed mogelijk dat we, doordat we een soort met veel vormen en variëteiten in de natuur op de groeiplaatsen telkens weer in een bepaalde plantengemeenschap tegenkomen, deze soort met zijn verschijningsvormen beter leren kennen. Daardoor zouden we dan ook een beter begrip krijgen van de onderlinge samenhang tussen die verschillende variëteiten en vormen. Ik ben ook wel van mening, dat iemand die de planten nooit of nauwelijks op hun natuurlijke groeiplaatsen heeft gezien en bestudeerd, misschien maar beter nooit een plant zou moeten beschrijven. Dikwijls gaat dat niet zo best en de resultaten hebben we bij de hand. Heel wat beschrijvingen van cactussen, welke in de loop der jaren zijn gepubliceerd, blijken achteraf niet goed te zijn. We hebben zo zoetjes aan ontelbare ongedige namen gekregen en we komen er met z'n allen nooit meer uit.

Maar terug naar onze *Trichocereus fulvilanus*. Al spoedig na het zaaien had ik een aantal mooie zaailingen, hoewel de opkomst nu niet zo best was geweest. De kleine kiemplantjes hebben korte, maar duidelijke kiemblaadjes en aan deze kiemplantjes kan men wel al reeds vermoeden dat deze soort thuis hoort in de grote groep van de *Trichocereeae*. Gek eigenlijk, dat er zo weinig bekend

is over de kiemplanten van de cactussen. Ook de kiemplanten hebben verschillende kenmerken en in vele gevallen kan men al direct zien in welk geslacht de kiemplanten thuishoren.

Het eerste jaar groeiden de zaailingen redelijk, maar in de winter bleek toch wel dat de plant als zaailing niet zo erg sterk was en in het volgend voorjaar had ik er nog maar drie over. Nu is mij in de loop van de jaren wel gebleken dat vaak de kiemplanten van importzaad minder sterk zijn dan kiemplanten van dezelfde soort, waarvan het zaad hier gewonnen is.

De plant begint al spoedig heel lange doorns te maken, die mooi en sterk met een diep donkerbruine kleur uit de oranje-bruine wollige areolen steken. De areolen zijn groot en kunnen bij de volwassen planten zeker wel 1,25 cm in doorsnee worden, terwijl ze één tot twee cm uit elkaar staan. Er zijn randdoorns en middendoorns, hoewel deze niet zo heel duidelijk begrensd zijn. De randdoorns zijn meestal niet langer dan 1,5 tot 3 cm, maar de middendoorns, die vrij sterk gespreid staan, kunnen tot 10 cm lang worden. Het totale aantal doorns per areool bedraagt van 9 tot 18 stuks.

In die dagen entte ik nogal veel en zo kwamen de drie overgebleven zaailingen op een vrij zware *Trichocereus spachianus*-onderstam te staan, hoewel ik toch wel van mening ben, dat als *T. fulvilanus* door het eerste moeilijke jaar heen is, hij ook best op eigen wortel kan groeien. De laatste jaren ent ik eigenlijk helemaal niet meer; momenteel heb ik zeker een honderd *Gymnocalycium*- en 'n zestig *Lobivia*-zaailingen van drie en vier jaar oud ongeënt staan, die het zonder uitzondering best doen en waarvan er al verscheidene goed in de bloei komen. Een iets oudere groep *Parodia* en *Notocactus* van vier tot zes jaar, ook ongeënt, groeit minstens net zo goed als geënte planten, terwijl de bloei ook heel goed te noemen is.

Maar in ieder geval de *Trichocereus fulvilanus* was geënt en begon flink te groeien. De plant heeft 8 ribben, die geheel zijn afgerond en vlak boven de areolen zitten dwarskerven, die in de nieuwgroei een rib als het ware in knobels verdelen. De kleur van de opperhuid is mooi blauw-groen, wat een fijn contrast geeft met de oranje-bruine areolen. Toen de grootste plant vier jaar oud was en een lengte had van ongeveer 65 cm en een dikte van 5,5 cm, ontdekte ik in de maand juli het begin van een knop, betrekkelijk dicht bij de kop. Terwijl het areool enigszins groter scheen te worden, verscheen aan de bovenzijde daarvan de vrij donkerbruin tot bijna zwart behaarde knop, die een drietal weken nodig had om geheel uit te groeien. Zodra de bloembuis gaat rekken begint de knop zich omhoog te buigen, zodat de bloem als hij opengaat aan de bovenzijde praktisch horizontaal is.

Het vruchtbeginsel en de bloembuis zijn groenachtig en donkerbruin behaard en de in spiralen staande schubjes gaan van heel klein geleidelijk over in de buitenste bloemblaadjes en deze weer in de binnenste bloemblaadjes. De schubjes zijn bruinachtig en meer naar boven bruinachtig-roze, terwijl de buitenste bloemblaadjes van buiten van bruingroen naar roze uitlopend zijn en aan de binnenzijde vuilroze. De binnenste bloemblaadjes zijn helderwit, althans bij mijn plant. Er zijn exemplaren waarvan de bloemen een meer roze tint te zien geven.

Ik schrijf hier over schubjes op de bloembuis, binnenste bloemblaadjes en buitenste bloemblaadjes en kom hier nog even op terug. In de cactusliteratuur wordt bij het beschrijven van de bloemen de zaak nog al eens danig door elkaar gehaald.

Men schrijft b.v. over de kroonblaadjes van de bloem; met een deftig woord noemt men dat dan petalen, wat is afgeleid van het Latijnse woord *petalum* of in het meervoud *petala*. Dit is echter geheel onjuist, want de bloemblaadjes van een cactusbloem, zowel de binnenste als de buitenste, zijn helemaal geen petalen of kroonblaadjes maar bloemdekbladeren.

Deze bloemdekbladeren kunnen we dan weer met een deftig woord als *tepalum* of in het meervoud *tepala* betitelen. Soms wordt er ook nog gesproken over de sepalen van de cactusbloem, waarmee men dan de buitenste bloemblaadjes bedoelt. Ook dit is niet goed, want *sepalum*, in het meervoud *sepala*, betekent kelkblad en de eerste cactus die echte kelkbladeren heeft moet nog geboren worden of bestaat niet meer.

Maar genoeg hierover, in een ander artikel wil ik eens proberen over de bloembouw van onze cactussen te vertellen. Mogelijk lok ik de vakmensen op dit gebied er wel mee uit hun tent. Dat worden dan weer nieuwe artikelen. De bloei duurt maar één nacht en de volgende morgen begint de bloem al spoedig te verwelken. Toch is er voor de fotografen onder ons nog tijd genoeg om een paar opnamen te maken. Doe dat nu beslist niet in de volle zon. Geen zon en een vrij donkere achtergrond geven goede resultaten. Hebt u per ongeluk een toestel met een automatische belichting, meet dan vooral dicht

bij de witte bloem het licht en belicht volgens deze uitslag. Meet u wat meer verwijderd van de bloem, dan gaat de achtergrond te veel meebepalen wat de belichtingstijd wordt en zal de bloem beslist overbelicht worden.

Heel veel over deze soort heb ik u niet verteld, maar dat was ook niet mijn bedoeling. Ik heb het meeste aan u zelf overgelaten om te ontdekken en te bestuderen. Dat vind ik n.l. het belangrijkste in onze liefhebberij en niet of u toevallig alle laatste importen op een rijtje hebt staan.

RUILBEURS ROSENDAAL

Misschien ook deze keer wel wat aan de late kant, maar toch nog even een reactie op de ruilbeurs Roosendaal in augustus j.l.

Als het u zo vergaat als mij, ga ik deze beurs als een soort cactusevenement beschouwen; in ieder geval hoop ik er het volgend jaar weer te mogen komen.

Misschien zal het de organisatoren dan lukken een ieder die planten bij zich heeft, een plaatsje te bezorgen. Wat was het druk, de zaal bleek deze keer gewoon te klein en „de kleine koopman” moest dan ook zijn waar gewoon op straat aanbieden, wat, gezien het weer, ook mogelijk was.

Het aanbod van succulenten, in de ruimste zin van het woord, was dan ook overweldigend en het ruilen, kopen en verkopen was ook weer een leuke bezigheid, die voor velen een tevreden afloop had.

Voor de organisatoren beslist een middag om met genoeg op terug te zien en voor de liefhebbers een kans hun verzameling uit te breiden.

H. M. v. d. Linde, Heinkenszand

Ook de zevende ruilbeurs is weer voorbij, een reusachtige opkomst, een drukte van jewelste.

Vele hobbyisten liepen dan ook te sjouwen met kisten, dozen, mandjes etc., in de hoop een plaatsje te vinden op één van de tafels.

Als beginner verbaasde het mij dat iemand zoveel planten te ruilen zou hebben; zelf had ik een heel bescheiden tempex kistje bij me met wat plantjes om te ruilen. Zo dadelijk hierover meer.

Zoals hierboven gezegd, opkomst geweldig, zelfs buiten de deur op straat stonden ze met hun ruilwaar.

Hieruit blijkt dat men in de toekomst naar een grotere ruimte zal moeten zoeken. Zij die een plant met grote en lange doorns voor de buik hielden waren in 30 seconden buiten, zij met kleine plantjes deden er 5 minuten over. Conclusie: ruimte zeker te klein.

Ten tweede: ruilen. Volgens ons blad zou de aanvang 14.30 uur zijn en 15.30 uur de eventuele verkoop. Zelf was ik vrij vroeg aanwezig, 13.30 uur, om een plaatsje te bemachtigen voor mijn kistje. Tot mijn grote verbazing was er toen al bijna niet meer sprake van ruilen, op enkele hobbyisten na, maar een en al verkoop van planten. Dus bijna een uur voor de aangekondigde aanvang van de ruilbeurs. Het ruilen was dus al voorbij, als men van ruilen kan spreken.

Nu drong het tot me door, dat zeer velen die met een groot aantal kisten enz. liepen te sjouwen er alleen waren voor de „verkoop” van planten, welke soms goed aan de prijs verkocht werden.

Ik heb het gevoel dat zij die met de bedoeling kwamen plantjes te ruilen, teleurgesteld de jaarlijkse ruilbeurs meegemaakt te hebben.

Als wij zo doorgaan moeten wij niet meer over een ruilbeurs praten maar over een verkoopbeurs.

Jammer van zo'n fijne opzet van zo'n beurs met de bedoeling „ruilen” en erg teleurstellend voor de goedmenende organisatoren.

M. Bakelaar, 's-Hertogenbosch

Commentaar van een der organisatoren

Helaas heeft de heer Bakelaar volkomen gelijk met zijn kritische kanttekeningen bij de laatste ruilbeurs. Toch wil ik even enkele punten wat nader belichten.

Dat de ruimte dit jaar te klein zou zijn, was verleden jaar reeds enigszins te vermoeden. Zeer waarschijnlijk is er reeds een oplossing gevonden voor het volgende jaar. Aangezien je van te voren nooit weet hoe druk het wordt, is het kiezen van een ruimte altijd een gok.

Toen ik zelf voor de eerste keer aan de ruilbeurs deelnam, stond ik ook verwonderd over het geweldige aanbod van sommigen. Maar als je wat verder bent, breng je zelf ook hele bakken mee; hopelijk zal dit de heer Bakelaar in de toekomst ook overkomen. Degenen die al eerder naar Roosendaal kwamen, weten dat de ruimte om 14.30 uur steeds vol was. Geleidelijk begon men dus ook eerder te komen om van een plaatsje verzekerd te zijn, hetgeen weer met zich meebracht, dat de beurs in feite al eerder

begon, dit jaar zelfs reeds om 13.30 uur. Ik kan me voorstellen, dat voor velen het feit dat er toen al reeds niet meer over ruilbeurs gesproken kon worden, een teleurstelling was. Er zijn inderdaad enkele mensen die uitsluitend voor de verkoop komen, maar ik ben ervan overtuigd dat dit een zeer kleine minderheid is. Zij zijn er echter wel het eerste, vanwege het plaatsje, en zolang er anderen zijn die zich van afspraken over eerst ruilen en dan verkopen geen zier aantrekken of bepaalde planten laten reserveren, zodat ze ook aan de ruilhandel onttrokken worden en in feite ook al verkocht zijn, zal dit euvel wel blijven bestaan. Je kunt ook niet als politieagent gaan optreden en deze mensen buiten zetten. Ik vraag me af, of je in zo'n situatie zelf consequent moet blijven wachten tot het verkoopsein gegeven is. Het is namelijk in het geheel niet denkbeeldig, dat je zelf planten bij je hebt die twee tafels verder al direct voor fikse prijzen van de hand gaan, terwijl je ze zelf op een gegeven ogenblik voor de helft van die prijs gaat verkopen. Ook in zo'n geval zouden beginners zich bedrogen voelen. Toen ik merkte dat alom verkocht werd, heb ik dit jaar dan ook besloten om zelf ook eerder te beginnen met verkoop. Toch ligt het voor een gedeelte aan de deelnemers zelf of zij zich al dan niet teleurgesteld voelen. We spelen de verkopers alleen maar in de kaart door aan elkaar door te geven: bij meneer A. kun je allerlei zeldzaam materiaal vinden en meneer B. verkoopt uitsluitend cristaten. Ieder wil zijn buit binnen hebben en kijkt dan bij de anderen niet meer rond, terwijl A. en B. zich in de handen wrijven.

Dit alles mag geen reden zijn om ermee te stoppen! de ruimte is op te lossen, het andere probleem wordt bekeken, maar wij zien er ook geen oplossing voor. De organisatoren houden zich aanbevolen voor elke tip die tot het gewenste resultaat kan leiden, zonder dat de toegang aan iemand ontzegd wordt. Ik denk dat dit probleem bij alle ruilbeurzen speelt; de 3LK werd er zelfs berucht om!

Wij hopen de heer Bakelaar en andere teleurgestelden volgend jaar in een grotere ruimte te mogen verwelkomen!

J. Theunissen, Oud-Gastel

Monaco

Door de heer Krönlein, directeur van de botanische tuinen te Monaco, is het voorstel gedaan in de herfst van 1976 een grote bijeenkomst voor succulententliefhebbers te houden in en bij de botanische tuinen te Monaco.

Tijdens deze bijeenkomst zal voor de deelnemers de toegang tot alle afdelingen van de tuinen gratis zijn. Verder zal er voor worden gezorgd dat er voor eventueel meekomende vrouwen en kinderen voldoende andere interessante bezigheden zijn; b.v. een bezoek aan het Oceaanmuseum, een boottocht op de Middellandse Zee enz. enz. Daarnaast zal worden getracht bezoeken te organiseren naar één of meer grote bekende succulentverzamelingen in de omgeving van Monaco. Tevens zullen er enkele lezingen worden gehouden. Een commissie, bestaande uit een aantal Duitsers, Belgen en Nederlanders, zal trachten de reis naar Monaco zo voordelig mogelijk te organiseren, terwijl de heer Krönlein met zijn medewerkers het verblijf aldaar zo gunstig mogelijk zal regelen. De trip zal vermoedelijk 4 of 5 dagen duren en als vervoer worden zowel autobussen als chartervliegtuigen overwogen.

Over het totale bedrag van de reis- en verblijfkosten kan nog geen mededeling worden gedaan omdat dit van veel factoren, die nog niet alle bekend zijn, afhankelijk is.

Zij die belangstelling hebben, kunnen zich als zodanig, voorlopig zonder enige verplichting, opgeven door een brief te schrijven aan ondergetekende, met vermelding met hoeveel personen men overweegt aan die reis deel te nemen. In deze brief moet tevens een postzegel van f 0,50 worden ingesloten. Deze postzegel zal t.z.t. worden aangewend om u te berichten, hoe het verloop is van de organisatie; wat de kosten zullen zijn en wanneer het evenement plaats vindt (vermoedelijk oktober). Daarna kunt u tot een eventuele boeking overgaan.

Let wel!! De opzet is een uiterst interessante en voordelige reis naar Monaco. Het zal financieel gezien een éénmalige gelegenheid zijn. Om het geheel zo

voordelig mogelijk te kunnen organiseren, is het van belang dat tijdig bekend is hoeveel belangstellenden er zijn.

F. J. van Leeuwen, Tweede Maasveldstraat 8, Venlo Tel. 077-22316

Het Clichéfonds

Honderden leden betrekken jaarlijks zaad van het Clichéfonds. Enerzijds voorziet dit fonds dus in een behoefte van onze leden, anderzijds is het - buiten de contributie - de enige bron van inkomsten van de vereniging. Wij worden erdoor in staat gesteld de kosten van dure kleurenplaten in het maandblad te kunnen dragen.

Het afgelopen jaar heeft het Clichéfonds een nieuwe beheerder gekregen. Wij bezochten hem en stelden hem een aantal vragen.

Vraag: Mijnheer Linssen, u hebt met hulp van de heren Ketelings en Lodewijks het afgelopen jaar voor de eerste keer het Clichéfonds beheerd. Is het u meegevallen?

Antwoord: Als wij kijken naar het resultaat: ja. Als we kijken naar het verloop van de werkzaamheden dan kan er echter heel wat verbeterd worden.

Vr. Waren er dan veel moeilijkheden?

A. In sommige opzichten wel, ja. De heer Ruysch, mijn voorganger, heeft dit werk negen jaar gedaan en had dus heel wat ervaring opgebouwd. Toen het Clichéfonds van hem werd overgenomen heeft hij zeer veel adviezen gegeven, maar je kan onmogelijk alles vertellen. Het volgende seizoen zal wel beter gaan.

Vr. Kunt u een voorbeeld geven van een van de moeilijkheden?

A. In de zaadlijst hebben wij ook de namen van die soorten genoemd waarvan maar een klein aantal zaden in ons bezit was. Reeds na vijf of zes bestellingen moesten wij hiervoor al vervangers gaan zoeken. Dat kost erg veel tijd. Daarom gaan wij nu anders werken. De soorten waarvan maar kleine aantallen aanwezig zijn, worden niet in de zaadlijst genoemd, maar uitgegeven als vervangers. De schenkers vinden die namen dus niet terug in de zaadlijst. Wij vertrouwen er echter op, dat de leden toch ook kleine aantallen blijven sturen.

Vr. De grote stoot werk komt natuurlijk al vrij snel na het verschijnen van het decembernummer van Succulenta los.

A. Ja nou; we hadden dagen waarop een honderdvijftigtal girobetalingen binnenkwamen.

Vr. En die werkten jullie dan in volgorde van binnenkomst af?

A. Dat proberen we wel, maar er zijn bestellingen bij geweest die te veel tijd kostten en die lieten we in het begin liggen.

Vr. Wat zijn dat voor bestellingen?

A. Bijvoorbeeld girokaarten die zo vol zijn geschreven, dat de nummers bijna niet meer te lezen zijn. Leden die een grote bestelling plaatsen, kunnen veel beter een aantal girokaarten schrijven zodat zij duidelijk kunnen schrijven. Nog erger zijn grote bestellingen die per brief komen en waarvan de betaling per giro volgt. Wij hebben dan geen gelegenheid om uit zes- tot achthonderd kaarten de betaling te zoeken die bij de brief hoort. Daarom blijft hij liggen.

V. Nu benadelen deze leden alleen zichzelf. Zijn er ook handelingen die de opbrengst ongunstig beïnvloeden?

A. Zeker. Het komt meermalen voor, dat leden één of twee porties zaad bestellen. Als zij dan 50 cent resp. 1 gulden gireren - dat gebeurt dan vrijwel altijd - betekent dat, dat er geld bij moet. Daarom is nu in overleg met het Hoofdbestuur bepaald, dat voor bestellingen beneden f 5,— een bedrag van f 1,— gerekend wordt voor porto en andere kosten.

Vr. Mijnheer Linsen, wij hopen dat alle leden, nu zij van een en ander kennis genomen hebben, hun best zullen doen, zich aan de regels te houden. Ieder is gebaat bij een vlotte afhandeling.
Veel sukses in het volgende seizoen.

CONTRIBUTIE 1976

Aangezien helaas verschillende kosten aanmerkelijk zijn gestegen is het bestuur genoodzaakt de contributie voor 1976 te verhogen tot f 25,— voor de leden in Nederland en België. De contributie voor de buitenlandse leden wordt dan f 30,—. Jeugdleden t/m 18 jaar betalen de helft.

U zult in het begin van het jaar weer een acceptgirokaart ontvangen voor de betaling van uw contributie. Deze kunt u gebruiken als overschrijvings- of als stortingskaart of eventueel bij uw bank inleveren, die dan voor betaling zorgdraagt.

De leden in BELGIË wordt verzocht zoveel mogelijk per postgiro of postwissel te betalen, aangezien bij betaling per bank minstens f 5,50 kosten in rekening worden gebracht. Mocht u toch per bank of bankcheque betalen, dan moet u deze f 5,50 meer overmaken.

Ik dank u voor een vlotte medewerking.

G. Link

SUBSCRIPTION 1976

The subscription for 1976 is Dfl. 30,—. Please be so kind to remit this amount to the account of our treasurer Mr. G. Link, Memlingstraat 9, Amersfoort as soon as possible. If possible please pay by postal-cheque account Nr 680596 of Succulenta at Amersfoort or by money-order in Dutch Florins.

It is not possible and you want to pay by your bank or by bankcheque, you have to increase your subscription by Dfl. 5.50 because the bank charges us for this sum.

JAHRESBEITRAG 1976

Der Jahresbeitrag für 1976 ist festgestellt worden auf Hfl. 30,—. Wir bitten Sie diesen Betrag möglichst bald unserem Kassierer Herr G. Link, Memlingstraat 9, Amersfoort zu überweisen. Zahlung wird erwünscht auf Postcheckkonto Nr. 680596 von Succulenta, Amersfoort oder Postanweisung in Holl. Gulden.

Im Falle dies für Sie nicht möglich ist und Sie über die Bank zahlen, müssen Sie die uns in Rechnung zu stellen Bankkosten in Höhe von Hfl. 5,50 mit überweisen. Vorkommendenfalls bitten wir Sie auch in Hfl. zu überweisen.

Nieuwe leden

H. C. Snoek, Laurens Reaellaan 5, Haarlem
C. Hagenaars, Flemingstraat 282, Zandvoort

J. M. Marcuse, Verl. Molenstraat 6, Winssen (Gld.)

Mevr. P. Dijkstra-Gastelaars, Trumanlaan 511, Utrecht

A. N. Rosema, De Millystraat 17, Zuidlaren

J. Boos, Koninginneweg 51, Opmeer

Mej. S. A. Lantang, Haagsebos 187, Zoetermeer.

C. J. Weijers, Irislaan 11, Heemstede

Mevr. H. Asijes-Hommes, v. d. Helstlaan 9, Loosdrecht

Martien van Rijn, Dillenburgstraat 9, Rotterdam

H. A. Korstanje, Oude Vlissingseweg 75, Middelburg

G. H. Eimers, Malvastraat 27, Amsterdam

Ides Verschoot, Krekelmolestraat 58, 8700 IZegem, België

F. J. van Teulingen, Wolphaartsbocht 411, Rotterdam

A. J. Vinders, Mucherveldstraat 53, Kerkrade

Mevr. P. van Oosterhout-de Wilde, Amer 17, Deurne

Mevr. A. H. van Meel-Colijn, Rijksweg 135, Nieuwendijk

M. van Toor, Evert Hoolstraat 2c, Heukelum

C. van Oord, Voerweydestraat 22, Werkendam

Mevr. R. de Jong, Ydoornlaan 597, Nieuwendam

M. Beaufort, Geraniumstraat 12, Goes

Mevr. H. Knol, Eekhoornhof 20, Winschoten

Mevr. J. van Dijk, Gentsestraat 93, Scheveningen

N. Teegelaar, Morsweg 266, Leiden

Conny van Gammeren, G. Sterkenburgstraat 12, Meeuwen

Mevr. v. d. Zaken, Riddler v. d. Merwedestraat 29, Meeuwen

S. A. H. Bos, Dumontstraat 68, Beverwijk

J. van Zwieten, Ringweg Randenbroek 64, Amersfoort

E. C. Simonis, J. Huibrechtsstraat 3, Edam

H. G. P. M. v. d. Meer, Floris Schoutenstraat 2, Sassenheim

Leo v. d. Wyngaert, Frans Beckerstraat 59, 2600 Berchem, België

Arend van Duyn jr, Varkevisserstraat 58, Katwijk aan Zee

Mevr. A. Beukema-v. d. Ham, J. J. Quastplantsoen 4, Den Helder

A. Wilboorts, Stationsstraat 15, B-3071, Erps-Kwerps, België

H. T. Dolphijn, Liendenlaan 59, Tiel

L. Kwakkebos, Leliestraat 86, Woerden

B. Pfaff, Haagebeukenpad 6, Woerden

Mej. W. Pfaff, Weteringstraat 21, Woerden

W. Manniën, W. Alexanderstraat 74, Egelshoven

P. C. de Haas, Boerhaavestraat 88, Apeldoorn

Mevr. H. M. van Gijn-Kramp, Cimbaalhof 157, Etten-Leur

H. Koningsveld, Gen. Foulkesweg 18, Wageningen

F. S. Albrouda, Broerstraat 7, Appingedam

J. Remmers, Wijkerogstraat 188, Velsen-Noord (post Beverwijk)

Rosa Vermote, Lutselusstraat 138, B-3610 Diepenbeek, België

P. A. Vingerling, Krugerlaan 47, Gouda

Mevr. de Boer, Lavendelstraat 16, Geleen

Dhr. Besseling, Paulus Potterstraat 20, Elsloo

J. v. d. Loor, Romenkamp 65, Oirsbeek

J. Smeets, van Gronsveldstraat 21, Chevremont

J. Linders, Dalstraat 7, Weert

P. J. C. Zeegers, Hamelpark 7, Heusden
 S. T. Lim, Luxemburgestraat 2, Zwijndrecht
 J. Gerdessen, Minstraat 19, Asperen
 Sjaak Harland, Elsstraat 29, Den Haag
 M. J. F. M. Habraken, Salvistraat 11, Veghel
 A. Kok, Varkenmarkt 73, Dordrecht
 Mevr. N. Maquelin-den Hoed, Azaleastraat 5, Numansdorp
 Mej. E. Eeuwijk, Pastoorwaranda 42, Den Haag
 A. T. v. d. Heyden, Spechtlaan 662, Vlaardingen
 A. van Bruchem, Jacob Roggeveenstraat 105, Hilversum
 A. Toth, Westerleestraat 17 (III), Amsterdam
 Tom de Moyer, Oudenaardsestraat 39, 9500 Geraardsbergen, België
 Mevr. J. Vossenaar-Willemsen, Melchior van Herbachstraat 9, Breda

J. C. van Bennekom, Grote Beer 202, Krommenie
 Hubert Bontinck, Tomboslaan 39, 2130 Lochristie, België
 J. W. Roelofs, Zaagmolenkade 51, Utrecht
 G. Th. de Roos, Dorpsstraat 198, Vlieland
 Theo Ploeger, Nieuwe Bussumerweg 85, Huizen
 Mevr. B. van Aalst, van Schendellaan 7, Roosendaal
 F. Talboom, Celsiusstraat 24, Roosendaal
 Mevr. J. Mathijssen-de Reyer, Rijsbergseweg 49a, Etten-Leur
 A. van Toorn, Elsakkerpad 4, Chaam
 H. C. van Geffen, Statenlaan 49, Rijen (N.B.)
 J. v. d. Riet, Stevinstraat 7, Oosterhout
 Mevr. A. Saanen, Drossaardstraat 20, Oosterhout
 J. A. Schets, Meent 299, Breda
 Mevr. J. M. van 't Hof-Mostert, Eliotplaats 185, Rotterdam-Ommoord

A. Hartsuiker, Gravenhof 27, Ede (Gld.)
 Peter Brouwers, Mecklenburglaan 3, Aalst (N.B.)
 Mevr. D. van Beurden-Hillegonds, Corn. Trooststraat 8 (II), Amsterdam
 J. Sybesma, Borgerspark 96, Veenendam
 A. M. C. Adriaansen, Duindoornstraat 127, Breda
 Ch. v. d. Berg, Roosendaalsebaan 32, Wouw
 Mevr. M. v. d. Berg-Mens, Roosendaalsebaan 26, Wouw
 W. Ewals, Grotestraat 65, Reuver
 G. Fortier, Felix Timmermansstraat 41, Venlo
 B. Wagter, Racerstraat 2, Delden
 P. L. van Bruggen, Rembrandtlaan 100, Lochem
 L. Amersfoort, Jupiterstraat 14, Alphen a.d. Rijn
 R. J. Offerman, Warnsveldseweg 34, Zutphen
 P. Streevelaar, Statenweg 82a, Rotterdam

ZAADLIJST 1976

Meer dan 1600 soorten cactussen en andere vetplanten.

Zaadlijst te bevragen bij

G. KÖHRES, D-6106 Erzhausen, Bahnstrasse 101
 West-Duitsland

Onze nieuwe sortiments- en zaadlijst is uit! Deze blijft enkele jaren geldig en er zullen van tijd tot tijd aanvullingen op komen.
 De lijst wordt u toegezonden na storting van f. 2,50 op gironr. 1509830 t.n.v.:

H. v. Donkelaar, Laantje 1a
 Werkendam

KALENDER 1976

Van de in het sept. nummer aangekondigde kalender met 12 prachtige grote kleurenfoto's van cactussen en andere succulenten zijn nog een aantal exemplaren beschikbaar. Hebt u deze kalender nog niet besteld, maak dan snel f. 10,- over op gironummer 1141175 t.n.v. J. de Gast, Venlo.

karlheinz uhlig - kakteen

Importplanten

uit onze prijslijst 1975/'76

Gymnocalycium

asterium v. paucispinum
 glaucum
 hybopleurum var. ferocior
 leptanthum
 mazanense
 nidulans
 ochoterenai
 sp. n. Hig

Jatropha cathartica

Pachypodium baronii var. windsorii

DM 8,— - 15,—
 8,— - 10,—
 8,— - 15,—
 7,— - 10,—
 8,— - 10,—
 8,— - 12,—
 9,— - 12,—
 8,— - 10,—
 10,— - 15,—
 8,— - 10,—

7053 ROMMELSHAUSEN
 W.-Duitsland

KRS. WAIBLINGEN

LILIENSTR. 5

INHOUD

Rebutia fröhlichiana-spec. nov. — W. Rausch	226
Succulentensafari — Frans Noltee	227
Maandallerlei — Arie de Graaf	229
Wigginsia macrogona — J. Theunissen	230
Wigginsia horstii — J. Theunissen	231
Nogmaals: bestrijdingsmiddelen — P. Dekker / redactie	233
Trichocereus fulvilanus — S. K. Bravenboer	235
Ruilbeurs Roosendaal — H. M. v.d. Linde / N. Bakelaar / J. Theunissen	239
Monaco — F. J. van Leeuwen	240
Het Clichéfonds	241
Contributie 1976	242

RECTIFICATIE:

In het NOVEMBERNUMMER is abusievelijk als PRIJS voor de BEWAARBANDEN f 1.60 vermeld i.p.v. f 8.-

Zij die dit foutieve bedrag hebben overgemaakt zullen dit bedrag terug ontvangen, waarna zij dus alsnog kunnen bestellen voor de normale prijs.

TE KOOP GEVRAAGD:

Cactussen, vetplanten en andere zeldzame planten.
Grote planten, partijen zaailingen en verzamelingen.
Aanbiedingen met prijs:

CACTUS BOETIEK — Ganzeweide 117 — Heerlerheide (L.)

TELEFOON 045 - 211617

b.g.g. 045 - 712942

**TROPISCHE EN SUB-TROPISCHE PLANTEN
SPECIAAL: CACTUSSEN EN VETPLANTEN**

Succulentenkwekerij H. van DONKELAAR

Werkendam - Tel. 01835 - 1430

Zie mededeling op blz. 243.

Regelmatig nieuwe importen.

's Zaterdags na 3 uur en 's zondags gesloten

CACTUSSEN - SUCCULENTEN

A. N. BULTHUIS EN CO.

Cothen - Groenewoudseweg 8
Postbus 12 - Tel. 03436-1267

Sortimentslijst op aanvraag
's Zondags gesloten

Ervoorzitter: A. F. H. BUINING, Burg. de Beau-
fortweg 10, 2921 - Leusden C.

Voorzitter: S. K. BRAVENBOER, Kwartellaan 34,
Vlaardingen.

Vice-voorzitter: Ir. G. E. M. Uil, Berg en Dalse-
weg 52, Nijmegen.

Secretaris: J. DE GAST, Graaf Gerhardstraat 10,
Venlo. Tel. 077 - 17535.

2e secretaresse: Mevr. A. BOENDER, Beneluxlaan
53, Beverwijk. Tel. 02510-30746.

Ledenadministratie: P. DEKKER, St. Pieterstraat
27, Middelburg.

Penningmeester: G. LINK, Memlingstraat 9,
Amersfoort. Postrek. 680596 t.n.v. Succulenta te
Amersfoort.

Redacteur: FRANS NOLTEE, Octant 92, Dor-
drecht. Tel. 078 - 73970.

2e redacteur: A. DE GRAAF, Zinnia 8, Dordrecht.
Tel. 078 - 72617.

Bibliotheecaris: J. MAGNIN, Ooievaarstraat 13,
Strijen. Catalogus f 1,50.

Diatheek: H. M. S. MEVISSSEN, Dinantstraat 13,
Breda. Tel. 076-875076

(Postzegel voor antwoord bijvoegen)

Vragenrubriek:

Cactussen en algemeen: dhr. UIL.

Vetplanten: dhr. BRAVENBOER.

"Ruilen zonder huilen": contactadres Middelburg-
sestraat 35, Scheveningen. Tel. 070-551344-550423.

Het lidmaatschap kost m.i.v. jan. 1976 voor leden in Nederland en België f 25,— en voor leden in het buitenland f 30,— per jaar met GRATIS maandblad "Succulenta". Inschrijfgeld nieuwe leden: f 5,—.

Kopij voor het februarinummer moet uiterlijk 1 januari bij de redactie zijn.